

**UCHWAŁA NR IX/87/19
RADY POWIATU W KOSZALINIE**

z dnia 24 czerwca 2019 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Domu Pomocy Społecznej
im. Anselma Alojzego Młodzika w Parsowie**

Na podstawie art. 229 pkt 4 ustawy z 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), po uprzednim zbadaniu skargi przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu w Koszalinie, uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Uznaje się za bezzasadną skargę (...) z dnia 1 kwietnia 2019 roku na działalność Dyrektora Domu Pomocy Społecznej im. Anselma Alojzego Młodzika w Parsowie.

2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi oraz pouczenie wynikające z treści art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Zbigniew Grabarek

Uzasadnienie

Wojewoda Zachodniopomorski, działając na podstawie art. 231 w związku z art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), przekazał Radzie Powiatu w Koszalinie do rozpatrzenia według właściwości, skargę (...) na działalność Dyrektora Domu Pomocy Społecznej im. Anselma Alojzego Młodzika w Parsowie z dnia 1 kwietnia 2019 r.

Na podstawie § 46a ust. 1 Statutu Powiatu Koszalińskiego uchwalonego uchwałą Nr XXV/221/17 Rady Powiatu w Koszalinie z dnia 28 lutego 2017 r. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu w Koszalinie przeprowadziła postępowanie wyjaśniające w sprawie zbadania zasadności skargi wniesionej przez Skarżącego.

Skarżący w skardze z dnia 1 kwietnia 2019 r. (data wpływu do Rady Powiatu w Koszalinie - 6 maja 2019 r.) kwestionuje w szczególności:

1. Odbieranie i zatrzymywanie wszystkim pensjonariuszom dowodów osobistych oraz legitymacji ubezpieczeniowych.
2. Żądanie podpisywania przez pensjonariuszy upoważnień i oświadczeń o wyrażeniu zgody na odbieranie przez personel Domu Pomocy Społecznej ich korespondencji i świadczeń emerytalnych/rentowych.
3. Bezpodstawne dysponowanie przez personel DPS pieniędzmi pensjonariuszy.
4. Podawanie zimnego drugiego dania.
5. Nierespektowanie wskazań lekarza psychiatry o konieczności zamieszkiwania w pokoju jednoosobowym, ze względu na stan zdrowia.

Ponadto Skarżący w swojej skardze wnosi o wyjaśnienie, kto jest zobowiązany do ponoszenia odpłatności za leki pensjonariusz czy Dom Pomocy Społecznej.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu w Koszalinie ustaliła, że zarzuty podnoszone przez Skarżącego nie znalazły potwierdzenia w świetle poczynionych ustaleń:

Skarżący został przyjęty do Domu Pomocy Społecznej im. Anselma Alojzego Młodzika w Parsowie w dniu 22 listopada 2018 r. na podstawie decyzji umieszczającej Starosty Koszalińskiego. nr PI.6130.2.9.2018.AD z dnia 9 listopada 2018 r. W trakcie przyjęcia mieszkańca obecni byli pracownicy Domu, tj. Kierownik Działu Terapeutyczno – Opiekuńczego, pracownik socjalny oraz członek rodziny Skarżącego. W obecności tych osób zostały wyjaśnione Skarżącemu wszystkie zasady funkcjonowania Domu, zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w Domu, sprawy organizacyjne oraz zasady podpisania oświadczeń, jak również niezbędnych upoważnień. W dniu przyjęcia Skarżący podpisał z własnej i nieprzymuszonej woli oświadczenie, że wyraża zgodę na przechowywanie swojej indywidualnej dokumentacji medycznej, dowodu osobistego i legitymacji rencisty przez DPS. Kolejnego dnia, tj. 23 listopada 2018 r. podpisał oświadczenia o:

- zapoznaniu się z Regulaminem Mieszkańców Domu Pomocy Społecznej im. Anselma Alojzego Młodzika w Parsowie oraz o zobowiązaniu do jego przestrzegania,
- wyrażeniu zgody na zamieszkiwanie w pokoju wieloosobowym,
- obowiązku wynikającym z art. 13 Rozporządzenia o Ochronie Danych Osobowych z dnia 27.04.2016r.

·wyrażeniu zgody na gromadzenie pieniędzy na koncie indywidualnym sum depozytowych oraz o znajomości postanowień regulaminu w sprawie trybu postępowania z depozytami wartościowymi w DPS,

·nie posiadaniu żadnych przedmiotów wartościowych ani dokumentów oraz o nie wyrażeniu zgody na deponowanie papierów wartościowych i dokumentarnych w depozycie DPS,

·wyrażeniu zgody na potrącanie 70 % z dochodu na odpłatność za pobyt w DPS.

Tego samego dnia mieszkaniiec DPS podpisał również upoważnienie dla dwóch pracowników socjalnych do odbioru wszelkich przesyłek z poczty i innych instytucji, wyraził również zgodę na wykorzystanie wizerunku. W dniu 26 listopada 2018 r. Skarżący podpisał wniosek do Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA w Szczecinie z prośbą o przekazywanie pozostałej części świadczenia emerytalnego, po potrąceniu z tytułu odpłatności za pobyt w DPS Parsowo na adres Domu. Dyspozycję tę zmienił, nie informując DPS o tym fakcie. W toku postępowania wyjaśniającego ustalono, że wszystkie wymienione dokumenty Skarżący podpisał w obecności dwóch pracowników. Natomiast oświadczenia niezbędne do właściwej organizacji pracy, wystąpienia do organu rentowego/emerytalnego o przekazywanie odpłatności wynikają z aktów wewnętrznych DPS, jak również z konieczności przestrzegania przepisów.

W Domu Pomocy Społecznej przebywają osoby wymagające całodobowej opieki, z różnymi schorzeniami i dysfunkcjami. Dowody osobiste, legitymacje emerytów/rencistów oraz dokumentacja medyczna będące własnością mieszkańca przechowywane są w gabinecie medycznej pomocy doraźnej Domu Pomocy Społecznej im. Anselma Alojzego Młodzika w Parsowie, tylko i wyłącznie za zgodą mieszkańca. Dokumenty te przechowywane są w zamkniętej na klucz szafie, a dostęp do nich mają tylko pracownicy zajmujący się bezpośrednią opieką nad mieszkańcem, tj. opiekunowie. Jest to uzasadnione z dwóch powodów. Pierwszy, to względy organizacyjne np. wizyta lekarza pogotowia lub konieczność natychmiastowego zabrania mieszkańca do szpitala – wówczas niezbędne są takie dokumenty jak: dowód osobisty, legitymacja emeryta/rencisty, dokumentacja medyczna. Osoby starsze mają tendencję do chowania ważnych dokumentów w różnych miejscach. Powoduje to, że w przypadku pogorszenia stanu zdrowia czy zagrożenia życia, brak jest czasu na ich szukanie. Drugi, to troska o dobro mieszkańców. Coraz częściej pojawiają się oszustwa, których ofiarami się starsze osoby, samotne, z posuniętą demencją, upośledzone, czy też łatwowiernie odnoszące się do nieznanym.

Skarżący taką zgodę podpisał w dniu 22 listopada 2018r. Mimo to dowód osobisty oraz legitymację rencisty posiada przy sobie i nikt z personelu opiekuńczego ani pozostałych pracowników nie wymaga od niego aby przekazał je do przechowania.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji ustaliła, że upoważnienia do odbioru przesyłek z poczty i innych instytucji odbierane są od osób, które wyrażają taką wolę. Skarżący takie upoważnienie podpisał w dniu 23 listopada 2018r. Jak wynika z wyjaśnień Dyrektora DPS korespondencja jest odbierana przez osobę upoważnioną przez mieszkańca bezpośrednio od listonosza/kuriera. Korespondencja ta nie jest otwierana przez pracowników, odnotowana jest w zeszycie przesyłek, a następnie przekazywana mieszkańcowi w obecności innego pracownika. Odbiór przesyłki mieszkaniiec potwierdza własnoręcznym podpisem w wyżej wspomnianym zeszycie. Niektórzy mieszkańcy przy przekazywaniu przesyłki proszą o jej otwarcie i odczytanie. Tylko wówczas pracownik socjalny postępuje zgodnie z prośbą mieszkańca. W przypadku odbioru środków finansowych, upoważniony pracownik socjalny odbiera od listonosza część (30%) emerytury bądź renty. Pobrana kwota wpisywana jest w zeszyt przesyłek pieniężnych, a następnie mieszkaniiec pobiera środki finansowe jednocześnie kwitując ich odbiór. Wraz z pieniędzmi otrzymuje odcinek przekazu pocztowego otrzymanego od listonosza. Jeżeli mieszkaniiec, z różnych względów, nie chce

mieć przy sobie gotówki, na jego wniosek, pieniądze wpłacane są na konto depozytowe, z którego w każdej chwili może je pobrać. Jeśli mieszkaniec nie udzieli takiego upoważnienia pracownikowi, osobiście odbiera przesyłkę od listonosza/kuriera. W przypadku jego nieobecności spowodowanej np. wyjazdem do lekarza, wyjściem do pobliskiego sklepu, pobytem w szpitalu, listonosz/kurier pozostawia awizo. Niezwłocznie mieszkaniec zawożony jest transportem DPS do właściwej placówki w celu odebrania przesyłki. Mimo, że Skarżący podpisał takie upoważnienie, przesyłki listowne odbiera osobiście.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji badając zarzut dotyczący ponoszenia przez Skarżącego odpłatności za pobyt w DPS ustaliła, że odpłatność ta wynika z art. 61 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1508 z późn. zm.) i wynosi nie więcej niż 70% tego dochodu. W postępowaniu wyjaśniającym ustalono również, że pismem nr DT-O.410.65.2018.JJ z dnia 26 listopada 2018r. poinformowano Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA w Szczecinie, że w dniu 22 listopada 2018r. do DPS w Parsowie przybył Skarżący i zawnioskowano o dokonywanie potrącenia z tytułu odpłatności za pobyt z należącego świadczenia i przekazywanie potrąconej kwoty na rachunek bankowy DPS, zaś pozostałej części Skarżącemu na adres Domu. Na powyższe pismo, w dniu 13 grudnia 2018r. wpłynęła odpowiedź, iż opłata za pobyt w DPS będzie przekazywana od miesiąca stycznia 2019r. w kwocie stanowiącej 70% miesięcznego dochodu, w rozumieniu przepisów ustawy o pomocy społecznej. W dniu 4 stycznia 2019r. wpłynęła do DPS kwota stanowiąca 30% dochodu mieszkańca, którą Skarżący wpłacił na poczet odpłatności za listopad i grudzień 2018 r. za pobyt w Domu. Od lutego 2019 r. wspomniane 30% nie wpływa do Skarżącego na adres DPS tylko na jego konto osobiste. Z uwagi na to, że Skarżący przybył do DPS 22 listopada 2018 r. a organ emerytalno - rentowy MSWiA przekazał pierwsze świadczenia z tytułu odpłatności za styczeń 2019 r. w dniu 3 stycznia 2019 r. powstała zaległość za 9 dni listopada i 31 dni grudnia 2018 r. Kwotę tę Skarżący był zobowiązany uregulować zgodnie z ustawą o pomocy społecznej oraz decyzją administracyjną ustalającą odpłatność za pobyt w DPS (OPS.5014.161.6O.1.2018 z dnia 19.07.2018 r.). I tak Skarżący w dniu:

- 20 grudnia 2018 r. dokonał wpłaty na rachunek depozytowy, a w dniu 21 grudnia 2018r. kwota ta została przekazana przelewem na rachunek bieżący, tj. na odpłatność,
- 27 grudnia 2018 r. dokonał wpłaty na rachunek depozytowy, a w dniu 28 grudnia 2018 r. kwota ta została przekazana przelewem na rachunek bieżący, tj. na odpłatność,
- 7 stycznia 2019 r. dokonał wpłaty na rachunek depozytowy, a w dniu 8 stycznia 2019 r. kwota ta została przekazana przelewem na rachunek bieżący, tj. na odpłatność,
- 28 stycznia 2019 r. dokonał wpłaty na rachunek depozytowy, a w dniu 29 stycznia 2019 r. kwota ta została przekazana przelewem na rachunek bieżący, tj. na odpłatność,

Jak wynika z powyższego, zaległość za listopad i grudzień 2018 r. została uregulowana przez Skarżącego w grudniu 2018 r. i styczniu 2019 r. Wszystkie operacje finansowe są potwierdzone stosownymi dokumentami. Każda wpłata i wypłata dokonywana przez mieszkańców jest potwierdzana dowodami KW i KP (kasa wypłaci, kasa przyjmie). Takie dowody Skarżący otrzymał, co potwierdził własnoręcznym podpisem. W związku z obrotem bezgotówkowym w DPS mieszkaniec uiszcza wpłatę na rachunek depozytowy w kasie Domu, a następnie środki te przelewem przekazywane są na rachunek bieżący Domu (odpłatność). W innym przypadku mieszkaniec winien sam dokonać przelewu bankowego na rachunek bankowy DPS.

Sposób wydawania posiłków, na wniosek mieszkańców, został ustalony z Radą Mieszkańców, która jest przedstawicielem wszystkich osób zamieszkujących w Domu Pomocy Społecznej im. Anselma Alojzego Młodzika w Parsowie. Przewodniczący Rady Mieszkańców nie zgłaszał problemów w zakresie sposobu wydawania posiłków. Również

żaden inny mieszkaniec nie zgłaszał, że posiłki są zimne lub niesmaczne. Z uzyskanych przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji wyjaśnień wynika również, że mieszkańcy nie chcą zmiany podawania posiłków na taki jakby życzył sobie Skarżący, albowiem posiłki byłyby dla nich za gorące. Kwestię posiłków monitoruje w ramach nadzoru kierownik Działu Gospodarczo –Technicznego, który odpowiada za organizację pracy w kuchni. Kierownik kontroluje sposób wydawania posiłków, jak również ich gramaturę. Kontrolę taką doraźnie przeprowadza również Dyrektor DPS. Natomiast w tej kwestii codziennie przeprowadza kontrolę Kierownik Kuchni i Stołówki. Żadna z ww. osób nie stwierdziła w tym zakresie nieprawidłowości. Ten sposób podawania posiłków stosowany jest od wielu lat. Jedyną osobą, której to nie odpowiada jest Skarżący. Jednakże swoich uwag nie zgłaszał personelowi, ani słownie ani pisemnie. Jedynie głośno skomentował, cyt.: „Nie będę rozmawiał z nimi, ja ich załatwię”. Personel kuchni, słysząc niezadowolone Skarżącego, drugie danie zaczął mu podawać dopiero po skończeniu przez niego pierwszego dania. Taki sposób podawania posiłków Skarżącemu trwa do chwili obecnej.

Skarżący do dnia 18 lutego 2019r. zamieszkiwał sam w pokoju. Skarżący z uwagi na częste nadużywanie alkoholu i przyjmowanie leków po jego spożyciu, upijanie do nieprzytomności innego mieszkańca, utrudnianie pokojowym wykonywanie ich obowiązków poprzez zamykanie drzwi na klucz i nie wpuszczanie ich do pokoju twierdząc, że jest to jego prywatny pokój oraz naganne zachowanie polegające na zastraszaniu innego mieszkańca zamieszkującego w pokoju obok, w dniu 19 lutego 2019r. został przeniesiony na niższe piętro budynku, do pokoju dwuosobowego w celu wzmożonej kontroli i obserwacji przez personel.

Nie potwierdzono, aby współlokator Skarżącego zanieczyszczał każdorazowo sanitariaty. Przeciwnie jest to osoba chodząca, spokojna, nie sprawiająca kłopotów, przebywająca większość dnia poza pokojem.

Ustalono również, że w dokumentacji dotyczącej umieszczenia Skarżącego w DPS nie znajduje się żaden dokument potwierdzający konieczność zamieszkiwania w pokoju jednoosobowym. Orzeczenie Okręgowej Komisji Lekarskiej w Poznaniu z dnia 7 sierpnia 2013 r. również nie posiada takiego zapisu. Faktem jest, że Skarżący przedłożył w dniu 9 stycznia 2019 r. zaświadczenie z 22 października 2010 r. (jednakże wystawione wcześniej niż orzeczenie) od lekarza psychiatry, z którego wynika że wskazane jest mieszkanie w pokoju jednoosobowym. Nie mniej jednak nie jest to konieczność wynikająca z orzeczenia, jak w przypadku orzeczeń innych mieszkańców.

Zgodnie z art. 58 ust. 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej „Dom pomocy społecznej pokrywa opłaty ryczałtowe i częściową odpłatność do wysokości limitu ceny, przewidziane w przepisach o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych”. Jak wynika z powyższego przepisu Dom pokrywa jedynie opłaty ryczałtowe i częściową odpłatność do wysokości limitu ceny, a pozostałe koszty wykupu leków pokrywają mieszkańcy. Każdy mieszkaniec ma prawo samodzielnie realizować recepty w wybranej przez siebie aptece lub za pośrednictwem pracownika socjalnego (recepty i faktury wystawiane są imiennie na mieszkańców). W toku postępowania wyjaśniającego ustalono, że ponoszone przez Skarżącego koszty za leki kształtowały się następująco:

1) w roku 2018

- faktura nr 5637/2018 na kwotę 20,85 zł, z czego Dom zapłacił 14,86 zł, Skarżący 5,99 zł
- faktura nr 5959/2018 na kwotę 91,36 zł, z czego Dom zapłacił 20,00 zł, Skarżący 71,36 zł
- faktura nr 1597/2018 na kwotę 67,89 zł, z czego Dom zapłacił 3,91 zł, a Skarżący 63,98 zł.

2) w roku 2019

- faktura nr 16/2019 na kwotę 3,91 zł, z czego Dom zapłacił 3,91 zł, Skarżący 0,00 zł
- faktura nr 183/2019 na kwotę 8,00 zł, z czego Dom zapłacił 8,00 zł, Skarżący 0,00 zł
- faktura nr 193/2019 na kwotę 15,71 zł, z czego Dom zapłacił 15,71 zł, Skarżący 0,00 zł
- faktura nr 1056/2019 na kwotę 8,00 zł, z czego Dom zapłacił 8,00 zł, Skarżący 0,00 zł
- faktura nr 1381/2019 na kwotę 61,86 zł, z czego Dom zapłacił 8,74 zł, a Skarżący 53,12 zł
- faktura nr 160/2019 na kwotę 14,88 zł, z czego Dom zapłacił 14,88 zł, Skarżący 0,00 zł
- faktura nr 216/2019 na kwotę 23,09 zł, z czego Dom zapłacił 22,88 zł, Skarżący 0,21 zł

Jak wynika z powyższego Dom Pomocy Społecznej im. Anselma Alojzego Młodzika w Parsowie realizuje zapis ustawy w tym zakresie.

Na podstawie ustaleń faktycznych i prawnych poczynionych przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji Rada Powiatu w Koszalinie uznaje skargę (...) za bezzasadną. Jednocześnie należy zaznaczyć, że zadania realizowane przez Dyrektora Domu Pomocy Społecznej im. Anselma Alojzego Młodzika w Parsowie wykonywane były z należytą starannością i zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, a w szczególności ustawą z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks Postępowania Administracyjnego w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodniczący Rady
Zbigniew Grabarek